

ordførertale. Det er en vigtig ting for Dansk Folkeparti, for computere er fremtidens værktøj, og derfor bør kommende generationer gøres fortrolige med edb med tidssvarende udstyr.

Der er ingen tvivl om, at man under debatten i dag har kunnet konstatere, at der er meget store holdningsforskelle partierne imellem. Der er meget store ideologiske forskelle, når vi debatterer folkeskolen i Folketinget, og derfor har Dansk Folkeparti ikke spor imod ikke at være en del af folkeskoleforliget. Samtidig må jeg sige, at Dansk Folkeparti nærer et stort og inderligt ønske om, at de ikkesocialistiske partier får mulighed for og har flertal til en dag at gennemføre et fornuftigt folkeskoleforlig, hvor der nok er større enighed om, hvad man egentlig vil med folkeskolen. Jeg fornemmer nemlig ikke, at den tilsyneladende enighed, der trods alt er under denne debat imellem de partier, der i dag står bag folkeskoleforliget, reelt er til stede.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I en debat, som nu har varet i snart små 3 timer, er det vel uundgåeligt, at der også ryger et par finker af panden. Det har også været tilfældet i dag, men ellers må jeg sige, at det har været en god dag for folkeskolen.

Samtlige partier naturligvis med nuancerede opfattelser slutter op om folkeskolen, om folkeskolens centrale betydning. Det er et godt udgangspunkt for alle videre bestræbelser, også for de mennesker, der i det daglige skal virke i folkeskolen, så jeg vil glæde mig over, at der kan konstateres denne enighed.

Så ved jeg godt, at når det gælder visse mål og visse midler, kan man konstatere forskellige opfattelser, men jeg har også bemærket i dag, at der har været mere moderate udtalelser om skolen og dens udvikling. Jeg synes, at vi i dag har undgået den skingre tone, som vi indimellem kan opleve i den offentlige debat, og det fortjener skolen. Jeg deler opfattelsen af, at skolen er bedre end sit rygte.

Jeg vil ikke gå ind og kommentere enkeltindlæggene, fordi der jo meget langt var enighed om det, vi gerne vil – også i overensstemmelse med dagsordenens udformning, som jeg allerede nu kan sige, at regeringen selvfølgelig kan stemme for – men jeg vil tage nogle enkelte af de temaer op, som er gået igen i næsten alle ordførerindlæggene og i en række korte bemærkninger.

Først er der spørgsmålet om de internationale undersøgelser, som jo har fået en meget domi-

nerende plads i debatten. Må jeg sige om læseundersøgelsen, som jo efterhånden ligger nogle år tilbage og bygger på en tilstand under en anden lovgivning, at vi efterfølgende har taget en lang række initiativer med henblik på at forbedre læseindlæringen. Derfor er det lidt ærgerligt, at den undersøgelse igen og igen trækkes frem som udtryk for skolens elendighed og så tit bliver det, der står tilbage i debatten. Det mener jeg ikke dækker situationen i dag, og det synes jeg er afgørende at få sagt.

Der er sket meget: Der er en ny lovgivning. Der er formuleret nye, centrale kundskabs- og færdighedsområder, som skolen og lærerne er forpligtet af, og der er, specielt når det gælder læseindlæring, taget en række initiativer. Jeg tror, vi er godt på vej. Så vil jeg i øvrigt minde om, at det står jo altså ikke ringere til, end at når børnene når op i den sidste del af folkeskoleforløbet, så er deres kundskaber og færdigheder på området nogenlunde svarende til dem, vi almindeligvis sammenligner os med.

Men det har vi ikke stillet os tilfreds med. Vi har ønsket, at dette skulle forbedres helt fra skolestarten. I Nordlæs-undersøgelsen, som ikke gik ud på at bekræfte, om det stod godt eller dårligt til, men gik ud på at undersøge og dokumentere, hvorfor det stod bedre til med læsefærdighederne i Sverige og i Finland, fik man den for så vidt ikke overraskende, men alligevel interessante konstatering, at det er perioden, før børnene starter i skolen, der er vigtig, når det gælder deres sproglige udvikling. Her ligger selvfølgelig helt oplagt en påmindelse til alle forældre og institutioner, som i øvrigt beskæftiger sig med børn forud for deres start i folkeskolen. Opgaven ligger altså før skolestarten, og opgaven ligger i en forbedret læseindlæring i skolen, og jeg tror personligt, at vi er godt på vej med alt det, der nu er i gang.

Med hensyn til matematikundersøgelsen, som er forholdsvis ny, og som bliver fulgt op af en række supplerende undersøgelser i de kommende år for at give os det bedst mulige fundament for også at tage nye mulige initiativer her, vil jeg godt for god ordens skyld sige, at det er en undersøgelse, der placerer Danmark nogenlunde i midten, lidt over gennemsnit, hvilket heller ikke jeg stiller mig tilfreds med. Vi skal selvfølgelig gøre det bedre. Vi skal blive bedre.

Men jeg advarer imod, at fordi undersøgelsen giver det resultat, så stiller man spørgsmålstegn ved dens valør. Det mener jeg ikke er rimeligt. Her er altså en undersøgelse, som jeg mener er